

A választmány jelentése az egyesület 1910. évi működéséről.

Tisztelt Közgyűlés!

Alapszabályaink a főtitkár feladatává teszik, hogy az egyesület működéséről a közgyűlésnek jelentést tegyen. Midőn ennek a kötelességnek eleget teszek, első sorban meg kell emlékeznem igen tisztelt elődömről, dr. *Schilling* Lajosról, aki az 1906-iki újjáalakulástól a legnagyobb buzgósággal, közmegelegedésre töltötte be a főtitkár szép, de terhes munkakörét. Tavaly, midőn egyesületünk 50 éves jubileumát is megünnepelte és az érdemes főtitkár begyakorolt munkatársakat érzett maga körül, többé nem tudta egyesületünk választmánya őt maradásra bírni. Így vetette a sors jelentéstevőt a főtitkári székbe.

A történelmi hűség okáért ugyanis meg kell említenem, hogy a mi sajtáságos viszonyaink között nem kereshetjük a főtitkári díszes és kulturális életünkben számottevő foglalkozást jelentő állást, mert ez a mi nagyon is koncentrált munkakörünk mellett egyéb fontos tanügyi, tudományos és múzeális foglalkozásoktól von el bennünket. De választmányunk bölcs belátása és a közgyűlés bizalma parancs ránk nézve, amelynek teljesítése elől kitérni nem akarunk.

A választmányi tagokra nézve is több lényeges változást kell feljegyeznünk a lefolyt évről, amennyiben az 1909-i közgyűlésen újonnan megválasztott dr. Boros György, dr. Jancsó György, dr. Rigler Gusztáv, dr. Schneller István, gr. Teleki Domokos, dr. Tutsek Sándor és gr. Wass Béla tagok közül — sajnos — dr. *Tutsek* Sándor nincs többé az élők között. Dr. Tutsek Sándorban, aki 1906-tól volt választmányunk tagja, egyesületünk egyik lelkes, buzgó tagját veszítette el, aki parlamenti szereplésével is támogatta érdekeinket. Sírjára hálánk kifejezéséül koszorút helyeztünk. Meghalt az 1909-ben újra megválasztott választmányi agok közül dr. *Csernátoni* Gyula, nyug. kir. tanfelügyelő, a Petőfi cultus buzgó terjesztője is. Választmányi tagságáról lemondott dr. *Udránszky* László, régi és egyesületünk kebelében is sok érdemet szerzett tagunk, ki a budapesti tud.-egyetemre kineveztetvén,

távozott el körünkből. Hevesy József v. tag lemondott és kilépett tagjaink közül. Helyeiket e közgyűlés van hivatva betölteni.

Ujabb munkaköre Budapestre vitte közülünk dr. *Erődi* Bélát, a jog- és társadalomtudományi szakosztály buzgó és tevékeny titkárát is, aki e szakosztály érdekében kifejtett sikeres működésével maradandó emléket hagyott hátra egyesületünk életében. Igazgató tagjaink közül dr. *Cs. Papp* József egyet. magántanár, a nagyági bányaműtársaság képviselője kilépett egyesületünk tagjai közül.

Szomorúan jegyezzük fel nagyenyedi vándorgyűlésünk társelnökeinek: *Fogarasi* Béla rektorprofessornak és *Varró* László volt polgármesternek halálát is.

Egyéb személyi változások közt megemlítem, hogy *Boga* Lajos, okleveles középiskolai tanárt választmányunk dr. Apáthy István igazgató ajánlatára 1910. márczius 2-iki ülésén az állattári őrségédi javadalom egyrészének terhére az Állattárnál alkalmazta, 1910. december 8 án pedig hasznos és érdemes szolgálatai alapján őrségéddé választotta. Dr. *Kovács* István érem- és régiségügyi tanársegédet az államsegélyből fizetendő dotáció terhére, tízeves szolgálata és értékes munkássága jutalmául választmányunk osztályarchaeologussá választotta meg. Mindkét választás e közgyűlés megerősítésére vár. *Kiss* Ernő szakvizsgát tett tanárjelölt az Ásványtárban nyert ideiglenes őrségédi alkalmazást.

Illyés Gizella könyvtáriapidijasnak buzgó és teljesen megbízható szolgálatai elismeréséülapidijait a választmány az egyetemi könyvtáriapidijasokéval egyenlővé tette. *Habala* Tivadart Múzeumunk könyvtáránál megüresedett szolgál állásra nevezte ki a választmány.

Egyesületünk tagjainak változását az 1910-ik évben a következő statisztikai adatok mutatják:

Elhunytak rendes tagjaink közül: Dr. *Csernát*ony Gyula vál. tag, dr. *Fekete* Károly, *Fogarasi* Béla vál. tag, dr. *Góthi* Lajos, dr. *Kanitz* Henrik, dr. *Nagy* Mór, *Pogány* János, *Szenkovits* Gyula, dr. *Tutsek* Sándor vál. tag, *Virányi* István. Pártoló tagjaink közül: *Hutter* Kálmán, *Sárosi* József.

Kilépett 15 rendes és 4 pártoló tag.

Taglétszám 1910. december 31-én: 902.

A személyi változások után, hogy a mozgó erőről, a nervus rerum gerendarum-ról se feledkezzünk meg, megemlítem, hogy a 30000 korona államsegélyt májusban és az erdélyi múkincsek vásárlására szánt 12000 korona rendkívüli segélyt októberben úalta ki a vallás és közoktatásügyi miniszter.

Gr. Zichy János vallás- és közoktatásügyi miniszternél városunkban való tartózkodásakor május 24-én egyesületünk képviselőletében elnökünk vezetésével választmányunk számos tagja tiszteleggett. Ő Exellentíája nagyon szívesen fogadta a küldöttséget és egyesületünket jóindulatáról és támogatásáról biztosította.

Pénztárnokunk, *Lendvay* Emil, múlt évi 1000 K. tiszteletdíját most is egyesületünknek ajándékozta. Ezzel az ő ajándékából ösz-

szegyült alap 6 K.-t tesz ki. A választmány indítványozza, hogy a közgyűlés fejezze ki köszönetét a nemeslelkű ajándékozónak.

Gróf *Bethlen Karolina* a Vezuvió kitérését ábrázoló két szép képet festett és ajándékozott az Ásványtárnak.

Egyesületünk belső életének a képe egyrészt választmányunk intézkedéseiben, másrészt a szakosztályok és a tárak működésében tükröződik vissza.

Választmányunk a folyó egyesületi ügyek elintézésére 1910. év folyamán 10 rendes, 2 rendkívüli ülést tartott s határozatait 215 jegyzőkönyvi pontba foglalta. Az év folyamán elintéztünk 370 ügydarabot.

A megszorodott irodai teendők következtében méltányosnak találtuk az 1911. évtől kezdődőleg a titkári iroda alkalmazottjának díját is főlemelni.

Elvi határozatként a számadásvizsgáló bizottság javaslatára kimondotta a választmány, hogy „*a költségvetésileg előirányzott összegek esetleges maradványösszegei csak a következő naptári évre vihetők át és ezen új év első negyedében számolandók el.*”

Az erdélyi múzeumi eszme legelső előmunkásai és az Erdélyi Múzeum Egyesület első alapítói és vezetői arcképeinek összegyűjtése céljából indított nagyobb actio keretében tizenöt különböző helyre intézett kérésünknek eredményeként jelenthetjük, hogy

1. *Endes Ida* úrhölgy Csikszentsimonból az Erdélyi Múzeum Együletnek ajándékozta *Zágoni Aranka* Györgynek, az Erdélyi Magyar Nyelvmívelő társaság szervezőjének és titkárának olajfestésű arcképét.

2. Özv. *Lészay Lászlóné* úrnő Szászvárosról fényképezésre beküldötte *Lészay Dániel*nek, az Erdélyi Nemzeti Múzeum Éremtára egyik legelső alapítójának arcképét.

3. Báró *P. Horváth Kálmán* alsózsuki nagybirtokos nagyatyjának, br. P. Horváth Károlynak, ki az 1818-iki múzeumi mozgalmakban a Marosvásárhelyről behozni szándékozott *Aranka*-féle gyűjteményeknek ingyen szállást ígért, olajfestésű arcképe lefényképezését megengedte, amit a választmány végre is hajtatott.

4. Özv. *Kőváry Lászlóné* megígérte, hogy férje olajtestésű arcképét, melyet életében megkíván őrizni, az Erdélyi Múzeum Egyesületnek fogja hagyományozni.

Alapítóinkra vonatkozó emlékek összegyűjtésénél örömmel említem meg azt is, hogy gróf *Mikó Imre* házának eladása alkalmával dr. *Erdélyi Pál* könyvtárigazgató figyelme és buzgósága révén *Goszthony Mihály* jogtanácsos közbenjárására *Jankovichné* gr. *Pejachevich* Mikó Mária grófnő egyesületünknek ajándékozta gr. *Mikó Imre* reliquiáit, családi levelezéseit, iratokat és nyomtatványokat és egyéb nagy alapítóinkra vonatkozó apró emléktárgyakat. Jól esik e helyen is hálás köszönetünket kifejezni az adományozó grófnőnek, valamint a közbenjáró uraknak is.

Régi emlékeink örvendetes szaporodása sorában kell megemlítenem azt is, hogy levéltáraikat örökös letétként az Erdélyi Nemzeti Múzeumba helyezték el:

1. Br. *Bornemisza* Gyula monasztiri cs. és kir. főkonzul.

2. Özv. br. *Sennyei* Pálné és fiai, br. *Sennyey* Béla és Géza, kik a levéltár anyagából készítendő publikatio költségeire alapul 1000 koronát küldtek be.

3. A Kövendi *Weress* család levelesládáját kövendi *Weress* Sándor marosújvári ügyvéd, buzgó tagtársunk levéltárunkba helyezte el.

4. *Mezőkövesdi Ujfalvy Károly* nagyilondai takarékpénztári igazgató családi levéltárát egyesületünknek ajándékozta, amiért őt elismerésünk jeléül alapító taggá választottuk.

Dr. Krécsy Béla fővárosi tanár dr. Richter Aladár közvetítésével Kossuth Lajosnak külön, ezen kívül Kossuthnak és Pulszky Ferencnek közös, Amerikában készült daguerrotyp képét ajándékozta az Erdélyi Nemzeti Múzeum Régiségtárának.

Gyulay Pál hagyatékából Hirsch Nelli rajzai is megküldettek és a Régiségtárba helyeztetek el.

Régi emlékeink összegyűjtése érdekében lemásoltattuk a székykeresztúri unitárius gimnázium könyvtárának Jakab Elek-féle gyűjteményéből azokat az adatokat, melyek az 1841—1843-iki országgyűlésen kezdeményezett Erdélyi Nemzeti Múzeum ügyére vonatkoznak.

Itt említem meg azt is, hogy *Simonkai Lajosnak*, az erdélyi növényvilág érdemes kutatójának emlékéért jegyzőkönyvileg megörökítettük és növénytárunk részére arcsképe megfestését engedélyztük.

Finály testvérek egyesületünk 50 éves jubileuma alkalmából édes atyjuknak emlékére emlékdíj alapítványt tettek. Az alapító oklevelet a választmány a szükségesnek mutatkozott módosításokkal elfogadta és tudásvétel céljából a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez fölterjesztette.

Kovács Sámuel pályadíjalapból kitűzött ballada vagy történelmi tárgyú elbeszélő költemény pályázatra két pályamű érkezett, de a díj a bírálók ítélete szerint nem volt kiadható,

A mult évi főtitkári jelentés részletesen megemlékezett a kolozsvári református egyház Rákóczy-kelyhe ügyéről. Választmányunk az erdélyi református egyházkerület igazgatótanácsához intézett előterjesztésében hangsúlyozta, hogy a dicső emlékü fejedelem eme pótolhatatlan iparművészeti emlékéért helyre nem hozható hiba volna külföldre engedni. Arra is kértük az igazgatótanácsot, hogy tekintélyével hasson oda, hogy ha a kolozsvári református egyház a kelyhet eladja, az Erdélyi Nemzeti Múzeumnak adja el, megismételvén 80000 koronás régi ajánlatunkat. A kolozsvári református egyháztanács az igazgatótanács közbenjárása után is csak régi ajánlatát újította meg, amit egyesületünknek nem állott módjában elfogadni. Azt az eredményt azonban örömmel regisztráljuk, hogy a kelyh nem kerül ki hazánkból, amennyiben a kolozsvári egyházközség utóbbi határozata szerint azt nem adja el, hanem biztonság okáért az Erdélyi Bank és Takarékpénztár-örizetébe he-

lyezi. Ezután reméljük ama jobb és megfelelőbb lépést, amelyik e műkincset Egyesületünk nyilvános gyűjteményébe hozza.

Egyesületünk 50 éves jubileuma alkalmából dr. Apáthy István ajánlatára régi érdemes tisztviselőjét: *Herman Ottót* tiszteletbeli állattári igazgatónak és egyesületünk igazgató tagjának választotta meg. Érdemesnek tartom Herman Ottó választát az erről szóló értesítésre itt egész terjedelmében közölni, mert válasza ennek a nagy időnek egy jeles természettudós tiszta emlékében megörökített hűség, megható képét tükrözi vissza, és egyesületünk fontos szerepét hazánk újabb történetében világosan kidomborítja. Ime a levél:

„Mélyen tisztelt Választmány!

Nagy hálával és tisztelettel vettem a tisztelt választmánynak 1910. évi november hó 3-án kelt 306. számú kegyes átiratát és a hozzámellékelt jegyzőkönyvi kivonatot, mely az Erdélyi Múzeum Egyesület 1910. évi 52-ik rendes közgyűlésének határozatát foglalja magában, melynek erejénél fogva ezentúl az Egyesület igazgató tagjának és a Múzeum Állattára tiszteletbeli igazgatójának tekinthetem magamat. Ennek a nagy, lehető érdemeimet messze túlhaladó kitüntetésnek megokolása az, hogy egykoron az egyes ember korát véve a messze múltban egy sorban küzdhettem az Egyesület tudományos úttörőivel: igazi mesteremmel: Brassai Sámuel igazgatóval, Szabó Károly történettudóssal és könyvtárossal, Finály Henrikkel a titkárral és a régiségtár első rendezőjével és mindazokkal a kitűnő férfiakkal, a kiket az erőszak elűtött a nemzet közéletébe szolgálatából és a kiknek az Egyesület a tudomány ápolása czímén választmányában nyújtotta a védelmet és egyben a tért is, hogy a nemzet legfőbb java, a tudományos művelődés érdekében küzdhessenek, — készíthessék elő a jobb jövőt. *Mert tudnunk kell, hogy mindazok a férfiak, a kik 1867. után érvényre jutottak, a nemzet közéletében, kormányában és tanácsában helyet foglaltak: az Erdélyi Múzeum Egyesület egyeteméből és választmányából kelve indultak pályájukra.*

Nem lehet szándékom, hogy azt a nehéz küzdelmet részletezzem, a melyet vívniunk kellett, csak azt mondom, hogy könnyen birtuk, mert a legtisztább hazafiság tüze kölcsönözte az erőt.

Egyet azonban ki kell emelnem, mert jellemzi a helyzetet és az indulat nemességét: engemet Brassai Sámuel hívott meg oldala mellé és minthogy az Egyesület nem bírta volna meg a terhet, saját ezer forintnyi tiszteletdíjából kiszakította a háromszázat, hogy lehetővé tegye megmaradásomat. A többit azután megtette Erdély nemes társadalma, mely a Mezőség legmélyebb pontjától a Nagyhagymás csúcsáig vitt, módot nyújtva arra, hogy működésemnek az Erdélyi Múzeum állattárában nyoma maradjon s egy félszázad múltán alapot nyújthasson arra a lelkes megokolásra, a melyre az állattan tudományának egyik messze sugárzó fényes-

sege, dr. Apáthy István indítványát alapította s az öreg munkást külön is a legnagyobb hálára kötelezte.

Budapest, 1910. november 23-án.

A mélyen tisztelt Választmányunk hálás tisztelő, öreg hive:

Herman Ottó.

Választmányunk fölhatalmazást adott Érem- és Régiségtarunk igazgatójának néhai *Gyarmathy Zsigmondné* kevés, de elsőrendű néprajzi hagyatéka megszerzésére s elhatározta, hogy a kiváló magyar nagyasszony szobrát Egyesületünk néprajzi osztályában felállítja. A szobor alapra 100 korona megszavazásával gyűjtést indítottunk.

Könyvtárunknak a Stein czégnél lévő hátralékos tartozásai törlesztésére 1911 január 1-től 1915 október 1-ig visszafizetendő 9000 koronás, a Kacziány Géza-féle 1848—1849-es forradalmi és szabadságharczi gyűjtemény vételára 1000 korona 1911 folyamán visszafizetendő kölcsönt engedélyezett választmányunk, a Régiségtarunk pedig 1000 koronát.

Dr. *Pósta Béla* igazgatónak megengedte választmányunk, hogy az erdélyi református egyházkerület igazgatótanácsa által felajánlott igen becses mükincseket: egy *abrudbányai* XVII. századbeli aranyozott ezüst fedeles kancsót, *Vajdahunyadról* egy XVI. századbeli és egy XVIII. sz. kelyhet az 1911 évi államsegélyből előlegül adott 5521 korona 36 fillér összeg felhasználásával megvásárolhatja.

Idei *vándorgyűlésünket* Dés városának 1910 április 27-én tartott tanácsüléséből hozzánk intézett meghívására Désen tartottuk meg október 9-én és 10-én.

E vándorgyűlésen egyesületünk 45 tagja jelent meg fáradhatatlan, buzgó elnökünk gróf Esterházy Kálmánnak vezetésével. A vendéglátó város a résztvevőket figyelmének, vendégszeretetének minden jelével elhalmozta. Ebben előljárt gróf *Bethlen* Balázs főispán és *Ilosvay* Jenő polgármester, kikkel szemben jóleső érzéssel újítjuk meg e helyen is választmányunknak már kifejezett köszönetét. E vándorgyűlésünkkel felelevenítettük azt a félszázados viszonyt, a mely egyesületünket Dés városához, mint első alapítójához és Szolnok-Doboka vármegyéhez fűzi, melynek több fia hervadhatatlan érdemeket szerzett magának egyesületünk alapítása körül.

Vándorgyűlésünk alkalmával tartott előadások sorozata a következő:

Dr. *Buday* Árpád: Szolnok dobokai római táborhelyek.

Jakabffy Lajos: Városok vízzel való ellátása.

Dr. *Ferenczi* Miklós: Hadadi br. Wesselényi István temetése 1734.

Dr. *Parády* Ferencz: Egy vidéki kórház multjából.

Dr. *Szádeczky* Gyula: Dés földé történelméből.

Dr. *Sárkány* Loránd: Katonavilág Désen a XVIII. sz. elején.

Dr. *Cholnoky* Jenő: Kirándulás a Spitzbergákra.

l.je

A megtartott 7 előadás közül 6 helyi érdekű és részben aktuális természetű volt. Az összes előadások nagymértékben érdekelték a közönséget, a mely szorongásig megtöltötte az előadási termeket. Az előadások az Emlékkönyvben a napokban fognak megjelenni. Sajtó alatt van jubileumi Albumunk is. *

Gyönyörű időben, kitünő hangulatban ment végbe a désaknai sóbánya megtekintésére rendezett kirándulásunk, a mely alkalomból a város díszes fogatokat bocsátott rendelkezésünkre.

Jól sikerült vándorgyűlésünk minden résztvevője kellemes emlékeket hozott magával és okunk van hinni, hogy hasonló kellemes emlékeket hagytunk hátra.

Köszönetet szavazott választmányunk ez alkalomból még a *szamosvölgyi vasút* igazgatóságának, *Domonkos* József bánya- tanácsos désaknai bányafőnököknek, *Nietsch* Lajos bányamérnöknek, továbbá dr. *Lukinich* Imre tanárnak, a ki buzgó taggyűjtésével is előmozdította egyesületünk érdekeit, továbbá Csikszentmihályi *Sándor* Imrének, a ki szerkesztésében megjelenő *Genealogiai* Füzetek több kötetét kiosztás céljából egyesületünk rendelkezésére bocsátotta, végül a *Vármegyei Közélet* című dési hetilap szerkesztőségének, egyesületünk megleghangú ismertetéséért.

Népszerű tudományos előadásainkat ez idén november 8-tól kezdve 6 egymásután következő kedden (december 13 áig) az egyetem aulájában a következő tárgysorozattal tartottuk meg:

Dr. *Cholnoky* Jenő: Skandináviáról. Vetített képekkel.

Dr. *Apáthy* István: A mérhetetlen mennyiségek uralma az emberi élet fölött.

Dr. *Seprődi* János: A magyar népdalról. Bemutátással.

Dr. *Konrádi* Dániel: A hasznos baktériumokról. Vetített képekkel.

Dr. *Schneller* István: A nevelés céljáról.

Dr. *Szádeczky* Gyula: Az erdélyi medenceze különféle bitumeneiről és sóiról. Vetített képekkel.

A mellett, hogy ezek az előadások tagjaink részére ingyene- sek voltak, a belépti díjakból fedezhettük a rendezéssel járó költségeket is. A terem átengedéseért az egyetem ezidei Rector Magnificusának tartozunk köszönettel.

Társintézetekkel ápoltuk az elmúlt év folyamán is a barátságos jó viszonyt. Ennek kifejezéseül átiratban üdvözlöttük államostá- tása alkalmából a *Felsőmagyarországi Rákóczy-múzeumot*.

Alapító tagunknak, a *magyarországi unitárius egyháznak*, *Dávid* Ferencz születése 400. évfordulója emlékére rendezett ünne- pélyén dr. *Márki* Sándor, dr. *Gidófalvy* István és *Péterfi* Zsig- mond választmányi tagokkal képviseltettük magunkat és az ünneplő egyházat egyesületünk nevében dr. *Márki* Sándor üdvözölte.

A *magyar orvosok és természetvizsgálók XXXV. vándor- gyűlésére* képviselőül az elnökség a tagok közül dr. *Imre* Józse- fet és dr. *Lőrenthey* Imrét kérte fel, kik a vándorgyűlés tárgyso- rában előadókul is szerepeltek.

* Johansen jelentése szerint, Debau amneméniaról volt

A szászvárosi *Kún-kollegium* felavató és szoborleleplezési ünnepén gr. *Esterházy* Kálmán elnök urunk személyesen képviselte egyesületünket és ennek nevében „A két nagy Kún gróf emlékének az E. M. E.” feliratú koszorúval hódolt és felavató kapácsütést is tett.

A *Brassai siremlék* leleplezése ünnepélyén egyesületünk dr. *Lechner* Károly alelnökkel és a főtitkárral képviseltette magát. Alelnökünk szép beszéd kíséretében pálma és babérkoszorút helyezett egyesületünk nevében a siremlékre.

A *múzeumok és könyvtárak országos szövetségének* Szegeden szeptember hó 26—27-ik napján tartott ülésén dr. *Pósta* Béla, a *Magyar Földrajzi Társaság* Székesfehérvárt szeptember 25-én tartott ülésén dr. *Cholnoky* Jenő képviselte egyesületünket.

A *tordai kulturháznak* hozzánk intézett kérésére minden kiadványunkat megküldtük a legritkábbak kivételével és a szükség szerint duplumainkkal is előmozdítani ígértük kulturális törekvését.

A *Petőfi Társaságnak* megküldtük *Petőfi* Sándor Barabás Henriette által festett, birtokunkban lévő képe fényképmásolatát.

Marosvásárhely városának, mint igazgatótagunknak néhány levonatot készítettünk a Régiségtárunkban elhelyezett, Nagy Sámuel-től származó rézmetszetről, mely *Marosvásárhely* várost ábrázolja 1827-ben.

Kolozsvár sz. kir. város Tanácsának az Országos Történelmi és Ereklyemúzeum elhelyezése ügyében kiküldött vegyes bizottságba gróf *Esterházy* Kálmán elnököt, akadályoztatása esetén a főtitkárt, továbbá dr. *Pósta* Bélát és dr. *Márki* Sándort küldte ki a választmány.

A nagyenyedi református egyháznak és a Bethlen-kollégiumnak *Szilágyi* Farkas nagyenyedi református lelkész halála alkalmával részvétünket nyilvánítottuk.

Ha ezeken az adatokon kívül figyelembe vesszük Évkönyvünk többi jelentéseit és azokból látjuk Egyesületünk tárainak örvedetes gyarapodását, a Régiségtárnak becses kiadványait, a Szakosztályok működését ezek között a legfiatalabb ágnak a jog- és társadalomtudományi szakosztálynak rohamos fejlődését: megelégedéssel constatálhatjuk, hogy Egyesületünk a második félszázad első évében is becsületesen munkálta kulturális előhaladásunk ügyét és annak érdekében mindent megtett, amit a rendelkezésére álló eszközökkel legjobb tudása szerint megtehetett.

Kolozsvár, 1911. februárius 16.

Az E. M. E. választmánya nevében

Dr. Szádeczky Gyula

főtitkár.